

det maatte forstaaes saaledes, at de ikke skulde give $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{3}$ — hvad det nu blev sat til — af Burderingssummen i faste Aaen, men at det maatte tages paa den Maade, at den faste Del af Aaen skulde beregnes efter den Burderingssum, som Direktionerne ved Aaenets Bevilgelse git ud fra. Men saa holder min Beregning fuldt ud Stff.

Den ærede Ordfører var forbausset over, at jeg vilde bebrejde ham og Flertallet, at de havde drevet private Underhandlinger. Nej, det vil jeg aldeles ikke, ikke i al Mindelighed i alt Fald, thi de private Underhandlinger kunne tit være nyttige, navnlig naar der er forskellige Sager, som maaste endog behandles i forskellige Udvalg eller hjer i sit Ting, og som skulle afgøres samtidig, og nødvendige, særlig hvis der er et Mindretal, som driver Obstruktionspolitik eller slikt; men naar Mindretallet kun har den Opgave at faa det bedst mulige ud af vedkommende Sag eller Sager, ere de ikke saa meget paa deres Plads. Jeg skulde alligevel ikke sige noget dertil, hvis det Resultat, der kom ud, var det bedst mulige, men saaledes forekommer det mig ikke at være i dette Tilfælde. For øvrigt har jeg ikke bebrejdet den ærede Ordfører noget i denne Henseende, men kun konstateret Faktum ved at henvise til Udtalelser, der ere fremkomne i Landstinget. Jeg skal endog sige til, at det forundrer mig ikke en Gang, at Reformpartiet driver private Underhandlinger, thi i een Henseende bærer Reformpartiet i hvert Fald sit Navn med Rette, idet det i den nu forløbne Del af Samlingen har naaet at reformere sine tidligere Ansættelser næsten over hele Linien. Jeg skal saa Henseende kun henvise til dets forandrede Stilling til Kæstningen til store Pantekasse, til Kjøbenhavns Kommunes Skolevæsen, til Regler for Afgørelse af Gyldigheden af Valg til Folketinget osv. og der ændrer det mig ikke, at man ogsaa har ændret sin Opfattelse af de private Forhandlingers Tilladelighed.

Ordføreren (Blem): Jeg tror ikke, at man med stor Nytte kan fortsætte en saadan Forhandling om hemmelige Underhandlinger. Jeg skal kun konstatere, at det ærede Medlem, som var Formand i Udvalget i Fjor, havde sine Forhandlinger med Landstingsmænd og Ministeren, som planlagde Grundlaget for Lovforslaget, som det er nu. Lovforslaget bliver nu saaledes, at jeg er sikker paa, at Kreditforeningerne ere tilfredse med det. Naar det ærede Medlem udtalte sig om, at den Slags Forhandling kunde være paa deres Plads, navnlig naar

der var et Mindretal, der sørgte at gøre Obstruktionspolitik, synes jeg heller ikke, han kan frigøre sig for at faa et Stær over sig af at drive Obstruktionspolitik; thi første Gang git han ved anden Behandling med til Statsgarantien, uagtet han vidste, at der vilde hans Forslag derom blev vedtaget, intet vilde komme ud af Loven, og til tredje Behandling stillede han en anden Endring op. Nu til denne eneste Behandling gaar han ganske vist med til at anbefale Forslaget, men alligevel er han ikke saa lidt utilfreds med det. Hvad nu hans Beregninger angaar, er jeg ganske sikker paa, at han i alt Fald ikke skal give Lovforslaget Skylden for, at de i Kreditforeningerne vilde beregne paa hans Maade. Som Loven bliver, kan man meget godt faa Udfælden med til $\frac{3}{4}$ maaste ogsaa med til $\frac{3}{7}$, det er der ikke noget Bejrn for; men vil man regne efter det ærede Medlems Beregning, kan man maaste nok faa Udfælden lidt højere op, og maaste kan det ogsaa være fornuftigt for den Kreditforening, han taar nær, at tage Forholdene paa denne Maade; den vil maaste stille større Krav til Reserverfonden paa Grund af Tab ved overtagne Panter.

Dalsgaard: Ja, at jeg har Ret i det, jeg udtalte for, om hvilken Fremgangsmaade Kreditforeningerne vilde følge, hvor dan de vilde anvende Loven, det tror jeg ubetinget, og jeg støtter som altsagt denne min Mening paa det Circulære, som er kommet fra samtlige Kreditforeningers Direktioner, ogsaa den, det ærede Medlem for Bornholm (Blem) staar nærmest, til det da nedsatte Kreditforeningsudvalg. Den ærede Ordfører taler stadig om, at jeg ogsaa var med til at drive private Underhandlinger i Fjor — det er rigtigt, det nægter jeg ikke, men det Parti, hvortil jeg hører, har heller aldrig sagt, at vi under alle Forhold fandt saadanne Underhandlinger urigtige, tværtimod. Jeg skal kun, hvad disse Underhandlinger fra i Fjor paa dette Punkt angaar, bemærke, at den ærede Ordfører jo godt ved, at han selv i Fjor ogsaa var med dertil i Fjor var det daværende ærede Mindretal altsaa ikke udelukket fra disse Underhandlinger, saaledes som Forholdet i Aar har været. Heller ikke har den ærede Ordfører Ret, at det skulde være Bevis paa en Slags Obstruktionspolitik, at Statsgarantien var opstillet ved 2den Behandling, det var kun det samme Forslag, som var fremkommet i Fjor, og lige saa lidt som Meningen med Forslaget vel i Fjor har været at hindre Gennemførelsen af Kreditforeningsloven —